

Høringsnotat

Kontor/afdeling
FOR / LAN

Dato
07-12-2020

J nr. 2019-90526

/JGE

HØRINGSNOTAT

Høringsnotat vedr. udkast til bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elforbrugere (elleveringsbekendtgørelsen) og udkast til bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder om energiforbrug og fakturering m.v. (energioplysningsbekendtgørelsen)

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar til elleveringsbekendtgørelsen og energioplysningsbekendtgørelsen blive gennemgået efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringsvarene har berørt følgende emner:

- 1) Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser
- 2) Begrebsanvendelse for rettighedssubjekter
- 3) Beskyttelse mod urimelige og vildledende salgsmetoder
- 4) Regler om varsling
 - a) Varslingsforpligtelse for prisændringer i net- og systemydelse
 - b) Tidsmæssigt krav i aftaleforhold med husholdningsforbrugere
 - c) Varsling af ændringer til ugunst for elforbrugeren
 - d) Tilsyn

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

- 5) Krav om skift af elhandelsvirksomhed på 3 uger og regler om skifterelaterede gebyrer
 - a) Anvendelsesområde for regler om skifterelaterede gebyrer
 - b) Den berettigede opkræver af et skifterelateret gebyr
 - c) Omfattede produkter
- 6) Kravet om sammenligning med referenceslutkunde i samme brugerkategori

Ad nr. 1: Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

Dansk Energi, Intelligent Energy, Andel, Ørsted og Norlys har angivet, at der er behov for, at nye krav til elhandelsvirksomhederne om kontrakter med elforbrugere og fakturering af elforbrugere ikke træder i kraft, så elhandelsvirksomhederne forpligtes til at efterleve dem den 31. december 2020. Interessenterne har overordnet begrundet dette med, at det ikke kan lade sig gøre for elhandelsvirksomhederne at indrette deres IT-håndteringssystemer således, at de kan efterleve kravene den 31. december 2020, når bekendtgørelserne først offentliggøres i december 2020. Interessenterne foreslår, at nye krav først træder i kraft den 1. juli 2021. Interessenterne har yderligere begrundet behovet med, 1) at det ikke er muligt at udvikle IT-systemer, før alle krævede elementer er kendt, herunder fortolkningen af de enkelte krav, 2) at omfanget af nye krav gør, at der er ikke vil være tale om simple indarbejdelser i eksisterende IT-systemer, samt 3) at det er betænkeligt at lade nye krav forpligte elhandelsvirksomheder meget kort tid efter offentliggørelsen af de endelige regler.

Energistyrelsens bemærkninger:

Dansk Energi, Intelligent Energy, Andel, Ørsted og Norlys' bemærkninger har givet anledning til, at der indføres overgangsbestemmelser i elleveringsbekendtgørelsen og energioplysningsbekendtgørelsen, således at alene elhandelsvirksomheder, der råder over IT-systemer, der understøtter implementeringen af nye krav vedrørende kontrakter og fakturering er forpligtede til at efterleve nye krav den 31. december 2020.

Elhandelsvirksomheder der ikke råder over IT-systemer, der kan understøtte implementeringen af nye krav vedrørende kontrakter og fakturering, skal opdatere deres IT-systemer, således at elhandelsvirksomhederne efterlever kravene fra den 1. juli 2021.

Ad nr. 2: Begrebsanvendelse for rettighedssubjekter

Andel bemærker, at der anvendes flere forskellige begreber til angivelse af forskellige forbrugertyper i lov om elforsyning og elleveringsbekendtgørelsen. Begrebet "slutkunde", der anvendes i elmarkedsdirektivet, anvendes ikke i elleveringsbekendtgørelsen. I dansk ret anvendes andre begreber, herunder elforbruger og husholdningsforbruger. Dette giver anledning til fortolkningsusikkerhed.

Energistyrelsens bemærkninger:

I høringsudkastet til forslag til ændring af lov om elforsyning gennemførtes en delvis indførelse af rettighedssubjektet "slutkunde" i de relevante bestemmelser i lov om elforsyning. I det fremsatte lovforslag¹ blev dette ændret til elforbruger. Årsagen er den, at det ikke forekom hensigtsmæssigt kun at indføre begrebet slutkunde i de bestemmelser, hvor der var materielle ændringsbehov på baggrund af elmarkedsdirektivets rettighedskatalog. Desuden blev det klart, at der er den uhensigtsmæssige begrebsmæssige forskel på en slutkunde og en elforbruger, at en slutkunde er en fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet, og en elforbruger er en fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet på et målepunkt.

Da begrebet slutkunde ikke anvendes i lov om elforsyning, introduceres begrebet heller ikke i elleveringsbekendtgørelsen. Det vurderes ikke som hensigtsmæssigt at indføre en delvis anvendelse af et EU-retligt begreb i lov om elforsyning og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Energistyrelsen er dog opmærksom på, at der fremadrettet er behov for at klarlægge og, i videst mulige omfang, ensrette anvendelsen af begreber til definition af forskellige typer af forbrugere i lov om elforsyning og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, da den nuværende regulering fremstår med anvendelse af flere overlappende og sprogligt nært beslægtede rettighedssubjekter.

Ad nr. 3: Beskyttelse mod urimelige og vildledende salgsmetoder

Forbrugerombudsmanden og Dansk Energi angiver, at § 3, stk. 2, 2. pkt. om, at elhandelsvirksomheder ikke må anvende urimelige og vildledende salgsmetoder allerede er implementeret i dansk ret i markedsføringsloven, og at bestemmelsen derfor bør udgå. Forbrugerombudsmanden og Dansk Energi bemærker desuden, at det er uhensigtsmæssigt, at Forsyningstilsynet får en parallel tilsynskompetence med Forbrugerombudsmanden på området for § 3, stk. 2, 2. pkt., da det vil føre til behov for ikke-ubetydelig koordinering mellem Forsyningstilsynet og Forbrugerombudsmanden, herunder om den praksis, der udvikles.

Forsyningstilsynet har bemærket, at et tilsyn med § 3, stk. 2, 2. pkt., vil bevirke, at Forsyningstilsynet bevæger sig ind på Forbrugerombudsmandens retsområde.

Energistyrelsens bemærkninger:

Indførelsen af § 3, stk. 2, 2. pkt., om at elhandelvirksomheder ikke må anvende urimelige eller vildledende salgsmetoder over for elforbrugere, sker til implementering af artikel 10, stk. 8, in fine, i elmarkedsdirektivet. Energistyrelsen har i den forbindelse noteret, at det ikke fremgår af elmarkedsdirektivet, at beskyttelsesområdet for artikel 10, stk. 8, in fine, helt eller delvist er sammenfaldende med beskyttelsesområdet for bestemmelser i andre direktiver,

¹ Folketingstidende 2020-2021, Tillæg A, L 67, Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (Gennemførelse af elmarkedsdirektivet, ensretning af udløbsdatoer for netbevillinger m.v.)

der gælder på tværs af sektorer. Dette gælder bl.a. direktivet om urimelig handelspraksis², der er implementeret i markedsføringsloven. Udgangspunktet er således, at der, specifikt på elområdet, er behov for indførelsen af regler til beskyttelse af slutkunder mod urimelige eller vildledende salgsmetoder.

Energistyrelsen bemærker dog, at der ikke bør optræde dobbeltregulering i elleveringsbekendtgørelsen. Forsyningstilsynets tilsyn med elleveringsbekendtgørelsens regler efter § 22 bør desuden ikke give anledning til en u hensigtsmæssig dobbelt tilsynskompetence.

Forbrugerombudsmanden, Dansk Energi og Forsyningstilsynets bemærkninger har givet anledning til, at § 3, stk. 2, 2. pkt., udgår af elleveringsbekendtgørelsen. Energistyrelsen har i den forbindelse fundet, at beskyttelsen i § 3, stk. 2, 2. pkt., er dækket af markedsføringslovens §§ 4-6, jf. § 20. Det må i den forbindelse bero på en fejl, at der ikke er en henvisning mellem artikel 10, stk. 8, i elmarkedsdirektivet og relevante bestemmelser i direktivet om urimelig handelspraksis. Dette bevirker, at der ikke kommer til at foreligge en parallel kompetence mellem Forsyningstilsynet og Forbrugerombudsmanden på området for tilsyn med urimelige og vildledende salgsmetoder.

Ad nr. 4(a): Varslingsforpligtelse for prisændringer i net- og systemydelser

Dansk Energi har bemærket, at det er uklart, om der efter § 5, stk. 1, gælder en pligt til varslingsforpligtelse for prisændringer i net- og systemydelser, når prisændringerne ikke bevirker, at der skal foretages en ny metodeanmeldelse til Forsyningstilsynet.

Andel har tilsvarende bemærket, at det er uklart om timebaserede tariffer er omfattet af undtagelsen vedrørende aftaler med variabel pris.

Energistyrelsens bemærkninger:

§ 5, stk. 1, har følgende ordlyd i høringsudkastet:

”Varslingsforpligtelsen i § 4 gælder alle prisændringer i kontrakten. I kontrakter med aftale om variabel pris, er der kun tale om en prisændring, hvis den fikserede beregningsmodel, der ligger til grund for den variable pris, ændres.”

Det er Energistyrelsens opfattelse, at § 5, stk. 1, 1. pkt., angiver, at alle ændringer i alle priselementer i kontrakten med en elforbruger skal varsles. § 5, stk. 1, 2. pkt., angiver, at pligten efter 1. pkt. i aftaler med priselementer, der er variable inden for en fikseret beregningsmodel, kun gælder, hvis beregningsmodellen ændres. Hensigten er således at udskille priselementer fra varslingsforpligtelsen, når priselementerne er variable inden for det

² EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis)

i kontrakten angivne. Dette omfatter alle variable priselementer, dvs. både den konkurrenceudsatte del af prisen og priselementet for net- og systemydelse.

Energistyrelsen kan dog konstatere, at høringsudkastets § 5, stk. 1, ikke tilstrækkeligt klart formidler, at også net- og systemydelse, der er variable, omfattes af bestemmelsen. Derfor ændres § 5, stk. 1, til følgende ordlyd, sådan at det er klart, at alle variable priselementer, dvs. både den konkurrenceudsatte del af prisen og priselementet for net- og systemydelse, når disse er variable, er undtaget fra pligten:

"I aftaler, hvor de samlede udgifter pr. afregningsperiode betales med et fast beløb, skal ændringer af det faste beløb varsles efter § 4. I aftaler, hvor de samlede endelige udgifter ikke kan udregnes på forhånd, og der er givet oplysning om, hvordan prisen skal udregnes i forbindelse med kontraktindgåelsen, skal ændringer af metoden til udregning af prisen varsles efter § 4."

Ad nr. 4(b): Tidsmæssigt krav i aftaleforhold med husholdningsforbrugere

Dansk Energi, Andel, Norlys og Cerius/Radius har anbefalet, at det tidsmæssige krav for varsling af husholdningsforbrugere sættes ned til 1 måned i overensstemmelse den angivne minimumsfrist i artikel 10, stk. 4 i elmarkedsdirektivet. Interessenterne har i den forbindelse bemærket, at en nedsættelse af det tidsmæssige krav vil bevirke, at elhandelsvirksomhederne får mere fleksible rammer til prisfastsættelse på den konkurrenceudsatte del af elprisen, samt at netvirksomhederne får mulighed for at anvende nye metodegodkendte tariffer hurtigere. § 4, stk. 1, 2. pkt., bevirker i den forbindelse, at netvirksomheder først kan anvende en ny metodegodkendt tarif 4 måneder efter tidspunktet for metodegodkendelse.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at reglen, der sikrer husholdningsforbrugeren krav på at blive varslet om prisændringer, mindst 3 måneder før disse træder i kraft, viderefører det tidsmæssige krav i § 3, stk. 1, i den gældende version af elleveringsbekendtgørelsen.³ Efter gældende ret har husholdningsforbrugere således også krav på at blive varslet 3 måneder, før ændringer træder i kraft.

Energistyrelsen vurderer, at forbrugerbeskyttelsen som det tidsmæssige krav på 3 måneder sikrer, bør videreføres af hensyn til husholdningsforbrugeren mulighed for at orientere sig om fremtidige prisændringer, samt reagere herpå ved skift af elhandelsvirksomhed. I den forbindelse bemærker Energistyrelsen, at en manglende varsling om en ændring i priselementet for net- eller systemydelse ikke medfører en opsigelsesret for en husholdningsforbruger, når det klart fremgår af kontrakten med husholdningsforbrugeren, at det pågældende priselement viderefaktureres uændret.

Ad nr. 4(c): Varsling af ændringer til ugunst for elforbrugeren

³ Bekendtgørelse nr. 1233 af 6. november 2015 om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder

Andel har bemærket, at det – ved en samlet læsning §§ 4 og 5 – fremstår uklart, om det alene er kontraktændringer, herunder prisændringer, til ugunst for elforbrugeren, der skal varsles, eller om kontraktændringer, herunder prisændringer, til gunst for elforbrugeren også skal varsles

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at uklarheden, der kunne fremstå ved en samlet læsning af § 4, stk. 1, og 5, stk. 1, ikke er aktuel længere, da ordlyden af § 5, stk. 1, ændres i overensstemmelse med bemærkningerne i afsnit 4(a).

Ved den nye formulering af § 5, stk. 1, bliver det klart, at det alene er kontraktændringer, herunder prisændringer, til ugunst for elforbrugeren, der skal varsles.

Ad nr. 4(d): Tilsyn

Dansk Energi bemærker, at det bør sikres, at der ikke eksisterer en parallel tilsynskompetence mellem Forbrugerombudsmanden og Forsyningstilsynet på området for elleveringskontrakter, herunder tilsyn med regler om urimelige og vildledende salgsmetoder og om varsling.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen vurderer, at der ikke er materielt sammenfald mellem reglerne om varsling i markedsføringsloven og reglerne om varsling i elleveringsbekendtgørelsen.

Forsyningstilsynet har pligt til at føre tilsyn med regler om varsling i elleveringsbekendtgørelsen. Energistyrelsen bemærker i den forbindelse, at elleveringsbekendtgørelsens regler, herunder regler om varsling, alene finder anvendelse for elforbrugere, når de ikke i kraft af anden lovgivning er sikret en bedre retsstilling. Dette bevirker modsætningsvist, at det er elleveringsbekendtgørelsens regler, der tager forrang, når det er disse, der sikrer elforbrugeren den bedste beskyttelse i aftaleforholdet med en elhandelsvirksomhed.

Dansk Energis bemærkninger om § 3, stk. 2, 2. pkt, i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen om beskyttelse mod urimelige og vildledende salgsmetoder behandles i afsnit 4(a).

Ad nr. 5(a): Anvendelsesområde for regler om skifterelaterede gebyrer

Forsyningstilsynet og Forbrugerombudsmanden fremhæver, at det er uklart, om § 8 i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen bevirker, at elforbrugere kan blive pålagt et gebyr for gøre brug af deres ret til skifte af elhandelsvirksomhed på højst 3 uger fra anmodning. Det skyldes, at hvis det aftalte opsigelsesvarsel er længere end 3 uger, så vil udøvelsen af denne ret medføre, at elforbrugeren ikke overholder sit opsigelsesvarsel over for elhandelsvirksomheden.

Interessenterne fremhæver i den forbindelse, at det er uhensigtsmæssigt, hvis regler om skift af elhandelsvirksomhed medfører, at elforbrugere bliver bragt i misligholdelse og opkræves gebyrer, når elforbrugeren udnytter deres ret til skift på 3 uger. Interessenterne anvender det eksempel, at det er almindelig praksis, at det indgår i en

husholdningsforbrugers elleveringskontrakt, at husholdningsforbrugeren skal overholde et opsigelsesvarsel på 1 måned plus løbende måned, når der er gået 5 måneder. Hvis varslat ikke overholdes, og husholdningsforbrugeren kræver skiftet foranstaltet senest 3 uger efter anmodningen, bliver husholdningsforbrugeren opkrævet et gebyr for ikke at overholde det tidsmæssige krav om opsigelse.

Dansk Energi bemærker, at husholdningsforbrugeres elleveringskontrakter sædvanligvis følger forbrugeraftalelovens regler, således at opsigelsesvarslat for husholdningsforbrugeren er 1 måned plus løbende måned, når der er gået 5 måneder. Dansk Energi forstår nye regler om skifterelaterede gebyrer således, at disse nye regler ikke tager forrang over den generelle regel i forbrugeraftalelovens § 28.

Energistyrelsens bemærkninger:

I § 8, stk. 1, i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen fremgår det, at en elforbruger har ret til, at et skift af elhandelsvirksomhed sker senest 3 uger efter elforbrugeren har anmodet om det. I praksis udløses denne anmodning af, at elforbrugeren aftaler med sin kommende elhandelsvirksomhed, at elforbrugeren ønsker at skifte til denne elhandelsvirksomhed. Dette fremgår af § 7, stk. 1, i høringsudkastet, der viderefører reglen i § 6, stk. 1, i den gældende udgave af elleveringsbekendtgørelsen.

Problemet der bliver påpeget i høringssvarene til §§ 7 og 8 angår spørgsmålet om, hvorvidt en elhandelsvirksomhed lovligt kan opkræve et skifterelateret gebyr af en elforbruger, når denne anvender sin ret til at skifte senest 3 uger efter anmodningen om skifte. Energistyrelsen vurderer, at svaret på dette spørgsmål afhænger af, om elforbrugeren er husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, eller om elforbrugeren hverken er en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed.

Hvis elforbrugeren er en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed finder reglerne i § 8, stk. 2-4, i høringsudkastet anvendelse. Dette bevirker, at husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed kan opkræves et skifterelateret gebyr under de nærmere angivne betingelser. Hvis en af betingelserne ikke er opfyldt, kan husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed ikke opkræves det skifterelaterede gebyr. Energistyrelsen bemærker i den forbindelse, at det følger af den direktivbundne definition på skifterelaterede gebyrer, at dette omfatter kontraktopsigelsesgebyrer. Energistyrelsen fortolker reglen om ret til skift senest 3 uger efter anmodningen i § 8, stk. 1, sammenholdt med reglerne om skifterelaterede gebyrer i § 8, stk. 2-4, sådan, at hvis husholdningsforbrugeren eller den lille virksomheds skift af elhandelsvirksomhed sker 3 uger eller senere efter anmodningen, så kan husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed ikke lovligt mødes med et skifterelateret gebyr, herunder et kontraktopsigelsesgebyr, af den elhandelsvirksomhed, som husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed skifter fra.

§ 8 i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen gennemfører reglerne i artikel 12, stk. 1, 2. pkt., samt artikel 12, stk. 2-3, direktivnært. Artikel 12, stk. 1, 2. pkt., in fine, angiver, at retten til skift senest 3 uger efter anmodningen, skal ske "idet kontraktvilkårene overholdes". I forbindelse med fortolkningen af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., har Europa-Kommissionen tilkendegivet over for Energistyrelsen, at dens forståelse af bestemmelsen er således, at de

forhandlede kontraktuelle bestemmelser ikke i noget tilfælde kan forhindre en slutkunde i at udnytte sin ret til skifte senest 3 uger efter anmodningen. En elleverandør kan opkræve gebyrer, hvis de forhandlede betingelser i kontrakten ikke er overholdt, men sådanne gebyrer skal kunne opfylde betingelserne i artikel 12, stk. 2-3, i elmarkedsdirektivet for at være i overensstemmelse med direktivet.

Energistyrelsen vurderer, at Europa-Kommissionens fortolkning leder til, at skifterelaterede gebyrer, der opkræves af en elhandelsvirksomhed i forbindelse med et skifte, der støttes på den tidsmæssige ret til skift af elhandelsvirksomhed senest 3 uger efter husholdningsforbrugers eller den lille virksomheds anmodning, vil være i strid med elmarkedsdirektivet.

I forhold til det af interessenterne angivne eksempel, er retsstillingen efter Energistyrelsens opfattelse derfor klar. Kontraktbestemmelser i en elleveringskontrakt med en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, der bevirker, at husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed bringes i misligholdelse i forhold til en bindingsperiode, når husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed anvender sin ret til at skifte elhandelsvirksomhed 3 uger efter en anmodning, kan ikke lovligt have den retsvirkning, at husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed opkræves et skifterelateret gebyr.

Energistyrelsen bemærker, at forbrugere, der er omfattet af forbrugeraftalelovens anvendelsesområde i § 2, stk. 1, jf. § 1, er omfattet af retten i § 28, stk. 1, i samme lov om at opsigte aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser. Reglen angiver, at forbrugere kan opsigte aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse. § 28, stk. 2, bestemmer, at retten efter § 28, stk. 1, ikke gælder, hvis opsigelsesvarsel eller længste bindingsperiode er reguleret i eller i medfør af anden lovgivning.

Energistyrelsens vurderer, at § 8 i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen, sammenholdt med § 28, stk. 1, i forbrugeraftaleloven leder til, at elforbrugere, der sikres ved § 8, stk. 2-4, og som samtidig er omfattet af forbrugeraftalelovens anvendelsesområde, fortsat kan bindes af aftaler, der er udformet i overensstemmelse med forbrugeraftalelovens § 28, stk. 1. Elforbrugerne kan dog ikke forhindres i at skifte elhandelsvirksomhed højst 3 uger efter anmodningen. Hvis en elforbruger er bundet af en aftale med opsigelse med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse, vil elhandelsvirksomheden efter omstændighederne kunne kræve at modtage betaling for de faste ydelser, som det klart og gennemsigtigt er forudsat i aftalen, at elforbrugeren skal svare i bindingsperioden. Hvis elforbrugeren eksempelvis har indgået en aftale med en fast månedlig pris, vil elforbrugeren være bundet til denne pris i bindingsperioden, også i det tilfælde hvor elforbrugeren anvender sin ret til at skifte elhandelsvirksomhed senest 3 uger efter en anmodning. Hvis elforbrugeren er forbrugsafregnet, eller elforbrugers pris på anden måde er variabel, og elhandelsvirksomheden således ikke er sikret en klart og gennemsigtigt defineret og fast

forudbestemt ydelse fra elforbrugeren i bindingsperioden, vil elhandelsvirksomheden ikke kunne kræve at modtage betaling i bindingsperioden.

Hvis elforbrugeren hverken er en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, finder reglerne i § 8, stk. 2-4, ikke anvendelse. Det fremgår ikke af § 8, at en elforbruger, der ikke er hverken husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, ikke kan opkræves skifterelaterede gebyrer. Det fremgår ligeledes ikke af elmarkedsdirektivets artikel 12, stk. 2-3, at slutkunder, der ikke er husholdningskunder eller små virksomheder, ikke må opkræves skifterelaterede gebyrer. En elforbruger, der ikke er hverken husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, er fortsat sikret af retten til skift af elhandelsvirksomhed senest 3 uger efter anmodningen.

Energistyrelsen vurderer, at dette leder til, at en elforbruger, der hverken er en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, lovligt kan opkræves skifterelaterede gebyrer, herunder kontraktopsigelsesgebyrer. Sådanne gebyrer kan dog ikke afskære denne elforbrugers ret til at foretage skift af elhandelsvirksomhed, senest 3 uger efter elforbrugers anmodning om dette.

Ad nr. 5(b): Den berettigede opkræver af et skifterelateret gebyr

Andel anfører, at det er uklart, om den berettigede opkræver af et skifterelateret gebyr efter § 8, stk. 2-4, i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen er den virksomhed, som elforbrugeren skifter fra eller den elhandelsvirksomhed, som elforbrugeren skifter til.

Energistyrelsens bemærkninger:

§ 8, stk. 2-4, gennemfører direktivnært bestemmelserne i artikel 12, stk. 2-3, i elmarkedsdirektivet. For at præcisere anvendelsesområdet for § 8, stk. 2-4, har Energistyrelsen ændret formuleringen af § 8, stk. 2, således at det klart fremgår, at den berettigede opkræver af et skifterelateret gebyr efter § 8, stk. 2-4, er den elhandelsvirksomhed, som elforbrugeren skifter fra:

”Stk. 2. En elhandelsvirksomhed kan kun opkræve et skifterelateret gebyr af en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, hvis husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed frivilligt har opsagt en fastpriselicitetsleveringskontrakt med denne elhandelsvirksomhed før kontraktens udløb.”

Energistyrelsen bemærker, at § 8, stk. 2-4, ikke finder anvendelse i forhold til en elforbruger, der ikke er en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, jf. afsnit 5(a).

Ad nr. 5(c): Omfattede produkter

Ørsted anfører, at der ikke kun bør gives adgang til at opkræve skifterelaterede gebyrer ved opsigelse af fastpriselicitetsleveringskontrakter, da det vil kunne påvirke udbuddet af produkter negativt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at indskrænkningen i adgangen til at opkræve skifterelaterede gebyrer er relevant i aftaleforhold med husholdningsforbrugere og små virksomheder, jf. afsnit 5(a) hvortil der henvises. For disse aftaleforhold binder elmarkedsdirektivets bestemmelser i artikel 12, stk. 2-3, medlemsstaterne således, at medlemsstaterne alene kan fastsætte regler, der tillader skifterelaterede gebyrer, når en fastpriselicitetsleveringskontrakt frivilligt opsiges. I kontrakter med husholdningsforbrugere og små virksomheder, der ikke er fastpriselicitetsleveringskontrakter, kan en elhandelsvirksomhed ikke opkræve et skifterelateret gebyr i overensstemmelse med reglerne i § 8, stk. 2-4, i høringsudkastet til elleveringsbekendtgørelsen.

Ad nr. 6: Kravet om sammenligning med referenceslutkunde i samme brugerkategori

Dansk Energi, Andel, Norlys og Ørsted anfører, at forpligtelsen for elhandelsvirksomhederne til at give en sammenligning med en referenceslutkunde i samme brugerkategori i eller sammen med fakturaen risikerer at blive meget ressourcekrævende for den enkelte elhandelsvirksomhed, hvis der lægges op til en individualiseret løsning. Interessenterne foreslår, at der i stedet anvendes en ekstern løsning, f.eks. en henvisning til spareenergi.dk.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen har vurderet, at der er frihed for medlemsstaterne til at vælge, hvilken form sammenligningen med en referencekunde skal tage i den enkelte medlemsstat, herunder at sammenligningen kan findes i eller som henvisning på fakturaen, samt at sammenligningsgrundlaget kan forefindes internt hos elhandelsvirksomheden eller via et eksternt datagrundlag.

Hvis sammenligningen med en referencekunde foretages af den enkelte elhandelsvirksomhed, udfordres værdien af sammenligningen af tre væsentlige faktorer: 1) Sammenligningen vil ikke være den samme for forskellige elhandelsvirksomheder, selvom kundetyper er den samme, fordi kvaliteten af datagrundlaget er afhængigt af den enkelte elhandelsvirksomhed. Da datagrundlaget er større for elhandelsvirksomheder med mange kunder, vil værdien af sammenligningen for den enkelte kunde desuden være større, jo flere kunder elhandelsvirksomheden har. 2) Den enkelte elhandelsvirksomhed vil ikke rimeligvis kunne råde over væsentlige sammenligningskriterier. For husholdninger involverer det bl.a. antal personer i husholdningen og alderen på disse. Adgangen til disse data vil desuden formentlig være besværliggjort af databeskyttelseslovgivningen. For erhverv involverer det kendskab til erhvervets omfang, f.eks. den specifikke størrelse på et landbrug. 3) Endelig vil en individualiseret løsning blive ressourcetung for den enkelte elhandelsvirksomhed, fordi den vil skulle indhente og opdatere relevante data løbende.

Interessenternes høringssvar har givet anledning til, at hjemmesiden spareenergi.dk vil blive anvendt som datagrundlag. Energistyrelsen har oprettet og driver spareenergi.dk som led i implementeringen af energieffektiviseringsdirektivet.⁴

Elhandelsvirksomheden vil kunne opfylde forpligtelsen efter energioplysningsbekendtgørelsens § 3, stk. 3, nr. 4, ved en henvisning til spareenergi.dk på elforbrugerens faktura. Energistyrelsen undersøger desuden muligheden for at tilføje yderligere forbrugskriterier på spareenergi.dk for husholdningssegmentet. Energistyrelsen undersøger endelig muligheden for at stille sammenligningsdata fra spareenergi.dk til rådighed, sådan at elhandelsvirksomhederne kan indarbejde data på egne hjemmesider, hvis de ønsker det.

Energistyrelsen udarbejder en vejledning om anvendelsen af spareenergi.dk som henvisning på fakturaen, herunder vedrørende forskellen på husholdninger og erhverv.

⁴ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF